

steren bekræfte, at der er tale om et almindeligt parlament med almindelige valg, at der er adgang til at danne partier, at der er adskillige partier, og at der er en regering, som er en koalitionsregering, ligesom der sidder adskillige forskellige partier i parlamentet, og at en meget stor del af parlamentet faktisk består af oppositionen.

Jeg vil desuden spørge statsministeren, om han har kendskab til, at der har været en FN-delegation efter det tidspunkt, statsministeren nævnte, i Burkina Faso for netop at undersøge spørgsmålet om illegale våbenhandlere, og at der faktisk er kommet en rapport om det.

Jørn Jespersen (SF):

Kan statsministeren ikke bekræfte, at en del af den danske bistand til Burkina Faso netop går til at styrke menneskerettighederne og er en støtte til at forbedre menneskerettighedssituationen, og at vi bl.a. medvirker til at opbygge en ombudsmandsinstitution, som kan bidrage til, at nogle af de problemer, der er der, bliver løst eller i hvert fald bliver mindre?

Kan statsministeren yderligere bekræfte, at en del af det, som Danmark har sagt til myndighederne og til regeringen i Burkina Faso, er, at vi forlanger, at man identificerer og retsforfølger de pågældende forbrydere, som statsministeren nævnte, og at det netop er en af de gode effekter af at have et samarbejde, at man også kan gå ind og stille krav til regeringerne i en situation, som ikke er tilfredsstillende, hvorimod hvis vi ikke gav udviklingsbistand, så var vores indflydelsesmuligheder helt væk?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Til hr. Jørn Jespersen skal jeg blot fastslå, at regeringen heller ikke har truffet nogen beslutning om, hvad der skal ske med støtten til Burkina Faso. Det eneste, regeringen har sagt, er, at det naturligvis er et af de lande, der må underkastes en analyse – ikke mindst i lyset af bl.a. den rapport, som jeg refererede til før, fra organisationen Human Rights Watch. Jeg kan i øvrigt også henvise til, at eksperter udsendt af FN's Sikkerhedsråd i 2000 og i 2001 har kritiseret forholdene i Burkina Faso.

Så der er altså anledninger nok til at se kritisk på bistanden, men regeringen har ikke truffet nogen beslutning på nuværende tidspunkt om, hvorledes man skal forholde sig, for så vidt angår den fortsatte bistand til Burkina Faso.

Jeg vil gerne understrege, at regeringen til enhver tid vil yde støtte, der går direkte til fattigdomsbekæmpelse, til bekæmpelse af aids og andre farlige og smitsomme sygdomme, til bekæmpelse af analfabetisme osv., ting, som kommer befolkningerne direkte til gode.

Der, hvor regeringen er kritisk, er, hvis en del af støtten kanaliseres via regeringerne på en måde, som kan siges direkte eller indirekte at være med til at understøtte regimer, som ikke respekterer fundamentale principper om demokrati og menneskerettigheder.

Kl. 13.55

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Der er jo ikke ligefrem nogen nyhed i, at der er bred enighed i Folketinget om, at man naturligvis ikke ønsker, at der skal kanaliseres midler til korrupsion eller til illegal våbenhandel, eller at der skal kanaliseres midler til en regering, der begår grove overtrædelser af menneskerettighederne. Men når statsministeren fremhæver Burkina Faso og en ham velbekendt, meget fremtrædende partileder i valgkampen særlig fremhævede Burkina Faso som et land, der havde et, må man sige, meget ubehageligt styre, for anderledes kan det vel ikke være, når man selv siger, at der bliver skåret arme og ben af små børn, må der vel være noget mere at have det i end det at sige, at der har været nogle anklager, og at der har været påpeget nogle ting.

Jeg vil i hvert tilfælde gerne spørge statsministeren: Er de ting, der er påpeget som kritisable i Burkina Faso, af en karakter, der er værre end det, der er påpeget i andre programsamarbejdslande – og her medtager jeg ikke Zimbabwe?

Margrete Auken (SF):

Jeg sad og lyttede til statsministerens gennemgang før af de kriterier, man vil opretholde, og bemærkede, at demokrati og menneskerettigheder ikke indgik som et kriterium for det, vi skulle arbejde for.

Jeg håber meget, at vi stadig væk kan få regeringens opbakning til, at vi giver støtte også til demokrati og menneskerettigheder, som kommer de mindste af de små til gode – det er jo bl.a. derfor, vi gør det, det er jo ikke for de privilegeredes skyld – og at man stadig væk vil gøre det også i lande, hvor der er problemer med det. Det har været et af vores overordnede kriterier.

Jeg kan da så også fortælle statsministeren, som åbenbart ikke har fået læst godt nok ned i sin rækkefølge, at hverken Kristeligt Folkeparti